

عنوان مقاله:

ازدواج صغار و محجور و نقش مصلحت در آن

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی حقوق، علوم سیاسی، سیاست اسلامی و فقه اسلامی (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

حدیث مودونی - کارشناس ارشد حقوق خصوصی موسسه آموزش عالی شفق تنکابن

مهدی شیخ محمودی - استادیار گروه فقه و حقوق اسلامی، واحد تنکابن، دانشگاه آزاد اسلامی، تنکابن، ایران.

ابوالفضل قهاری - استادیار گروه فقه و حقوق اسلامی، واحد تنکابن، دانشگاه آزاد اسلامی، تنکابن، ایران.

خلاصه مقاله:

ازدواج یکی از امور مقدسی است که در همه ی ادیان بزرگ الهی مورد توجه و تاکید فراوان قرار گرفته ، و نسبت به آن سفارش شده است . در دین اسلام آیات و روایات بسیاری درباره ی ازدواج وجود دارد. به عنوان مثال رسول گرامی اسلام فرمودند: ازدواج سنت من است هر کس آن را به جای نیاورد از من نیست . با این وجود افرادی در جامعه زندگی می کنند که توسط قانون و یا شرع از این امر مقدس منع شده‌اند و یا لاقلاً باید تحت شرایط خاصی این مهم را انجام دهند. به این اشخاص محجور می گویند. صغیر ممیز نمیتواند بدون اذن ولی ازدواج کند. در حقوق، به تبعیت از فقه اسلامی به ولی قهری (پدر و جد پدری) اختیار داده شده است که با رعایت مصلحت محجور، برای او عقد نکاح ببندد. علاوه بر آن اگر صغیر به سن بلوغ نرسیده باشد و بخواهند او را به عقد نکاح، در آورند باید دادگاه هم آن را اجازه دهد و در این خصوص رعایت و تشخیص مصلحت به عهده دادگاه است . و نیز دادگاه مصالح پزشکی طفل را نیز در نظر میگیرد. محجورین در قانون مدنی ایران، به سه دسته تقسیم شده‌اند، که عبارتند از: صغیر، سفیه و مجنون، در ضمن این اشخاص از دخل و تصرف در اموالشان به دلیل فقدان اهلیت ، ممنوع هستند. قانون و شرع، نگهداری مال و جان و رسیدگی به حقوق این سه گروه را به اولیاءشان واگذار کرده است . تشخیص و صدور حکم محجوریت فرد سفیه منفصل از بلوغ بر عهده ی دادگاه است . سفیه و مجنون هر دو محجورند در حالیکه سفیه ذاتا محجور نیست برخلاف مجنون که ذاتا محجور است بنابراین حجر سفیه منوط به حکم حاکم است همان گونه که زوال آن نیز به حکم قاضی نیاز است .

کلمات کلیدی:

محجور، مصلحت ، ازدواج، بلوغ، صغار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2068141>

